

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor

2011/2010(INI)

14.4.2011

AVIZ

al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor

destinat Comisiei pentru afaceri economice și monetare

referitor la sistemele de garantare a asigurărilor
(2011/2010(INI))

Raportor pentru aviz: Louis Grech

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor recomandă Comisiei pentru afaceri economice și monetare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- A. întrucât recenta criză economică a revelat o serie de grave deficiențe și inegalități pe piața unică, care au afectat încrederea consumatorilor și cetățenilor; întrucât, pentru a proteja drepturile consumatorilor și pentru a restabili încrederea acestora în piețele financiare, UE trebuie să ia măsuri urgente ținând seama de interesele consumatorilor în cadrul tuturor inițiativelor prezente și viitoare;
- B. întrucât lipsa unor sisteme de garantare a asigurărilor armonizate la nivel european și sistemele diferite din statele membre au avut ca rezultat o protecție inefficientă și inegală pentru deținătorii de polițe de asigurare și au încetinit funcționarea pieței asigurărilor prin distorsionarea concurenței transfrontaliere,
 1. consideră că un sistem comun de garantare a asigurărilor (Insurance Guarantee Scheme - IGS) la nivelul UE, coroborată cu ajustarea diferitelor regimuri IGS existente în statele membre, ar spori efectiv încrederea cetățenilor, ar proteja drepturile consumatorilor și ale contribuabililor și ar crește stabilitatea pieței în sectorul asigurărilor, în special, și pe piața internă și în domeniul serviciilor financiare, în general; prin urmare, salută inițiativa Comisiei de a institui un cadru minim de armonizare privind IGS;
 2. consideră că Directiva Solvabilitate II nu creează un cadru care să împiedice total falimentul societăților de asigurare și nu protejează consumatorii împotriva pierderilor suferite în caz de faliment al societăților de asigurare; prin urmare, solicită Comisiei să asigure coerența și consecvența sistemului comun de garantare a asigurărilor care va fi adoptat prin Directiva Solvabilitate II;
 3. recunoaște că abordarea cea mai realistă și mai utilă în momentul de față ar fi crearea unui cadru coerent și obligatoriu din punct de vedere juridic în ceea ce privește protecția oferită de IGS, bazat pe o armonizare minimă, care să nu submineze protecția asigurată deja de unele state membre; sprijină propunerea potrivit căreia ar trebui, pe termen lung, să se urmărească armonizarea prevederilor care vizează aspecte importante ale protecției consumatorilor, cum ar fi principiul statului membru de origine, limitele de compensare și alte aspecte conexe; consideră că, odată cu intrarea în vigoare a cadrului legislativ privind sistemul de garantare a asigurărilor, Comisia ar trebui să desfășoare o expertiză pentru a stabili dacă legislația și-a atins principalele scopuri și obiectivele-cheie; sprijină poziția potrivit căreia structura legislativă a IGS ar trebui să se bazeze pe evaluări de impact adecvate;
 4. susține că, pentru a garanta o protecție completă și continuă a deținătorilor de polițe de asigurare și a beneficiarilor, Comisia ar trebui să selecteze și să ia în considerare alte mecanisme de protecție și dispoziții legislative, deja existente; consideră că sistemul de garantare a asigurărilor ar trebui activat atunci când alte mecanisme de protecție au eșuat;
 5. consideră că viitoarele IGS ar trebui să se bazeze pe principiul statului membru de origine,

în special pentru filialele transfrontaliere ale societăților de asigurare, cu condiția ca statele membre să asigure un grad ridicat și un nivel egal de protecție a consumatorilor pentru toate persoanele fizice - fie că sunt deținători de polițe de asigurare sau alți beneficiari - acoperite de toate tipurile de contracte de asigurare (de viață sau generale) caracteristice consumatorilor;

6. remarcă faptul că nu există un sistem de garantare pentru pensiile din cadrul celui de-al doilea pilon gestionat de fondurile de pensii, în timp ce asigurătorii care pun la dispoziție pensii ar fi încadrați într-un IGS; prin urmare, insistă ca produsele de pensii din cadrul celui de-al doilea pilon să fie incluse în sisteme separate și distincte, care să ofere același nivel de protecție tuturor pensionarilor;
7. insistă ca informațiile disponibile consumatorilor în cazul insolvenței unui asigurător să fie ușor accesibile, complete și ușor de urmat, cu indicații clare privind autoritatea căreia consumatorul poate să i se adreseze pentru a solicita despăgubiri sau informații; este convins că prin crearea unui punct unic de contact pentru toate sistemele de compensații sau garanții financiare s-ar oferi siguranța că legislația existentă este cu adevărat în beneficiul consumatorilor, în special în ceea ce privește furnizarea de informații și facilitarea contactelor și plăților transfrontaliere;
8. subliniază că ar trebui îmbunătățite cunoștințele și gradul de sensibilizare ale consumatorilor în ceea ce privește serviciile financiare și riscurile conexe; prin urmare, propune să fie instituit un mecanism similar Fișei europene standard de informații (ESIS) pentru polițele de asigurare, care va include avertismente clare și obligatorii cu privire la riscurile asociate produselor de investiții complexe legate de domeniul asigurărilor și cu privire la existența unui sistem de garantare a asigurărilor administrat de o autoritate națională concretă, astfel încât deținătorul poliței să poată înțelege mai bine produsele de asigurare și să dispună de toate informațiile relevante;
9. consideră că, pentru a asigura un nivel înalt de protecție a consumatorilor în caz de faliment al asigurătorului, un eventual cadru european pentru IGS ar trebui să ofere o alegere între despăgubirea financiară pentru pierderile suportate și menținerea contractelor de asigurare prin transferul portofoliului, opțiunea din urmă fiind cea de preferat, asigurându-se totodată faptul că, în toate cazurile, deținătorul poliței nu își pierde drepturile și privilegiile acordate de polița în cauză; recomandă să se analizeze posibilitatea stabilirii unei limite în cazul despăgubirilor acordate pentru asigurările neobligatorii, dar garantând totodată despăgubiri maxime pentru asigurările obligatorii;
10. remarcă faptul că pe anumite piețe de asigurări din UE limitele de despăgubire pentru asigurări și produsele de investiții bancare similare nu sunt aliniate; consideră că ar trebui să se garanteze de către Comisie că în aceste cazuri același nivel de protecție care se aplică depozitelor bancare și fondurilor de investiții ar trebui să se aplice și deținătorilor de produse de asigurare cu investiții vândute de societățile de asigurări;
11. consideră că mecanismele de finanțare în cazul IGS ar trebui să se bazeze atât pe finanțare ex ante, care să facă obiectul unei evaluări de impact detaliate, cât și pe finanțare ex post și că este necesară o dezbatere mai generală la nivel european pentru a asigura un procentaj rezonabil al fondurilor ex ante astfel încât sistemul să avantajeze

consumatorul, însă fără a împovăra prea mult asiguratorul; recunoaște că fondurile de rezervă ex ante vor avantaja societățile de asigurări, deoarece vor induce o bună gestiune a riscurilor de afaceri;

12. invită Comisia și statele membre să promoveze o guvernanță și o supervizare eficiente în materie de IGS de către autoritățile competente ale statelor membre și de către AEAPO și să intensifice cooperarea între autoritățile naționale și AEAPO pentru a garanta o abordare coerentă față de sistemele de garantare a asigurărilor; insistă asupra faptului că sistemele de supraveghere interne ce au aprobat AEAPO ar trebui să verifice dacă IGS sunt capabile să facă față falimentului unuia sau mai multor asigurători și, de asemenea, ar trebui să faciliteze schimbul de informații și de bune practici;
13. recunoaște că problemele de concentrare a pieței ar putea afecta capacitatea unui IGS de a absorbi toate cererile de despăgubire ale deținătorilor de polițe de asigurare care rezultă din falimentul unuia sau mai multor asigurători; consideră că trebuie evitate normele privind IGS care ar putea conduce la constrângeri suplimentare pe piețele concentrate.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.4.2011
Rezultatul votului final	+: 34 -: 0 0: 3
Membri titulari prezenți la votul final	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Eva-Britt Svensson, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Membri supleanți prezenți la votul final	Ashley Fox, María Irigoyen Pérez, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Olle Schmidt